ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Arkadaşlık Sevgisi

Sayı: 16 — 50 Krş.

ACAR KAYAK ŞAMPİYONU

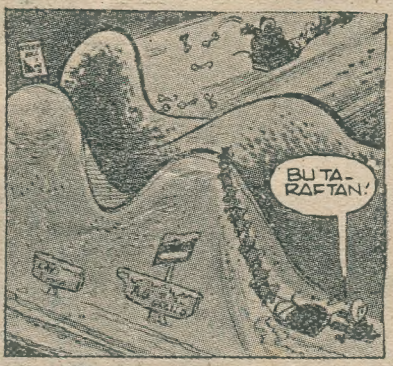

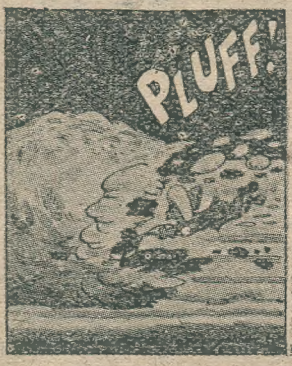

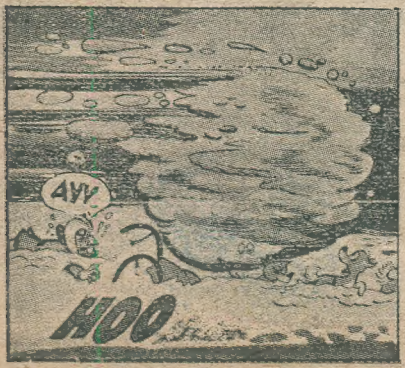

Sakarya Meydan Muharebesi

Türk milleti 37 yıl evvel 12 Eylül 1921 de, 22 gün 22 gece devam eden savaş sonunda Yunanlılarla yaptığı meydan muharebesini kazanmış ve büyük Başkumandanına «Gazi» ünvanını vermişti.

GENÇ TURKLER! Bu gülünç kanlı olayı unutmayın. Bu ne masaldır, ne de kovboy hikâyesi.

Bizim bin yıllık yurdumuz olan Anadolu'ya saldıran Yunan sürüleri, İngiliz parası, İngiliz silâhlariyle Kütahya ve Eskişehir hattına kadar ilerlemiştir. Yunan milletini aldatan ve onun kanını boşuna akıtan Kıral Konstantin İzmir'e geldi.

Anadolu Yunanlıların ana yurdu imiş ve Kıral Konstantin onu kurtarmağa gelmiş gibi, Rum kızlarını süsleyip karşısına çıkartılar, onlara şiirler söylettiler. Kıral da onlara vaitlerde bulundu. Tıpış tıpış Ankaraya gidecek, orada ziyafet çekecek ve İstanbul'u da alacak.

Biz İstanbul'u II. Konstantin'den aldık. O kahraman bir adamdı. Erkekçe dövüştü ve erkekçe öldü. Bu genç ve züppe kıral kendisini onun yerine geçmiş sayıyor ve kendisine 12. Konstantin süsü veriyordu.

Bütün medenî dünya, öyle herşeyini beğendiğiniz, taklide kalktığınız medeni dünya da bu haçlılar devrinden kalma kanlı, gülünç ve budalaca oyuna seyirci kalıyordu.

İngilizlerin silâhı ve parasiyle mükemmel donanmış olan bu Yunanlı sürüler züppe kıralın başkanlığında hücuma geçtiler. İlerliyorlardı. Çünkü her türlü yardımı görüyorlardı.

Ama bizim onlardan daha üstün olan iki şeyimiz bulunuyordu: Herkesin güvendiği Gazi'miz ve damarlarımızdaki kanl

Gazi şunu söylemişti:

— Geri çekilebilirsiniz. Sınırlarımız bozulabilir. Bizim için hattı müdafaa yoktur, satlı müdafaa vardır. Her karış toprağı ölmeden terkedemeyiz.

Böyle oldu. Çarpışa çarpışa Ankara'ya elli kolometre kalıncaya kadar çekildik. Yunan sürülerinin takati de k-sildi.

100 kilometre uzunluğundaki cephede 22 gün ve 22 gece çarpışıldı. 12 Eylül 1921 günü meydan muharebesini kazanan Türk milleti büyük başkumandanına «Gazi» ünvanını verdi.

Başındakilere inanarak genç kanını boşuna döktüren ve Anadolu'da yüz kızartıcı işler yapan Yunan milleti, bir daha 30 Ağustos zaferimize kadar bize sataşmağa cesaret edemedi. Kendi kanına ve hakkına değil, başkalarının vaitlerine kanan ve kukla olan bücür milletlerin başına gelecek şey elbette bu olacaktı.

Sakarya Savaşı budur çocuklar. Ve işte bu savaşta Sakarya günlerce kan renginde aktı.

Birinci cildimiz bu sayıda tamamlandı

Mecmuamızın birinci cildi bu sayımızla tamamlanmaktadır. Daha önce de bildirdiğimiz gibi, 1-16 sayılarımız birinci, 16-32 sayılarımız da 2 nci cildi teşkil edecektir. Ondan sonra, yani 33 üncü sayımızdan itibaren her 13 sayı bir cilt olacaktır. Birinci cildimizin cilt kapakları 4 renkli olarak hazırlanmıştır. Taşradan cilt kapağı isteyen okuyucularımızın bize 175 Kr., mecmualarını göndererek ciltletmek isteyenler de 250 kuruş göndermelidirler

İstanbul'da oturanlar, cilt kapakları 125 kuruş vererek idarehanemizden alabilecekleri gibi 200 kuruş mukabilinde de ciltlerini yaptıracaklardır. Ödemeli muamele yapmadığımız için, cilt bedellerini mutlaka posta havalesiyle veya damga ve posta pulu olarak yollamanız lâzımdır.

Karındaşım

OĞUZ HAN

BÜYÜK TÜRK ROMANI 16

Yazan: Aptullah Ziya KOZANOĞLU

BU gibi işler için güzel bir ata sözümüz aklıma geldi Sayın Başbuğum, (Rüzgâr eken fırtına, buğday eken bir fırın ekmek biçer).

Isırıksurat, yeniden topumuzu birden süzdü:

— Ben şimdi buğday ekeceğim, fakat tarlaların bir kötülüğünü sezersem aç kartalların sizden ayrı düşecek başlarınızı gagalamak için bekleştiklerini de aklınızdan çıkarmayacağınızı umarım.

Bu sefer ben bu acı sözleri karşıladım:

— Kartalların yiyecekleri başların adını sizin açılacak olan hazine kapılarınızın büyüklüğü seçecek. (Varei, tanrıoğlu evi, yok evi ölüm evi).

Isırıksurat yanıma oturdu, fakat Sarsak ile Allak'ın ayakta bekleşmelerini uygun buldu. Kulağıma eğilerek konuşmağa başladı:

— Biz burada, otuz milyon eşşeği güden otuz kişiyiz, dedi. Ya siz de bizim aramıza katılır çoban olursunuz...

Sözünü kestim:

— Artık siz, biz diye konuşmak yok, dedim. Yalnız biz varız.

— Öyle ise, anlaşmamızın bu kadar çabuk ve kolay oluşunu alkışlayarak, size bildireyim ki, Kara Han, sevgili kardeşi Çin büyük hakanı ile dost kalmak için, araya yılan sokan karga kılıklı oğlu Oğuz'u kendi yerine geçirmek için yürürlükte olan kurultay yasaklarını dinlemeden, kendi yerine geçmek hakkını küçük oğlu (Ok-Yay) a verdi. Böylece siz de (Oğuz) a vermiş olduğunuz kardeşlik ölüm-kalım sözünden kurtulmuş oluyorsunuz.

Yüreğim içimde kırk at ayağı altında kalmış gibi ezilmedi dersem yalan olur:

— Kardeşlik sözü mü? diye kekeledim.

Kolumu sıvazlayıverdi. Daha yeri kapanmamış olan bıçak yarasını gösterdi:

— Oğuz ile birlikte çentip kanlarınızı karıştırarak kan kardeşi olduğumuz günün yarası, dedi. Eğer (Oğuz) Hakan olabilse babasının yerine geçebilseydi, sizin için çok kârlı bir iştî. Cihan hakanının kan kardeşi olacaktınız. Fakat bir hayale bile benzemeyen bu üzentinin artık bir gün gerçek olabilmesi için zorlaştı. Oğuz'un kendi yerinde gözü olduğunu bizim yardımımızla öğrenen babası onu evlâtlıktan ve ordu evinden dışarı kovdu.

— Ben Oğuz Tekin ile...

Isırık Surat, sözümü kesti:

— Artık Oğuz Tekin yok sevgili yoldaşım. Birkaç gün için bir Oğuz var. O da yaşama saatlerini sayıyor. Tanrıların diyarına uğramadan, şeytanların yaşadığı, yedi kat yerin dibine yolculuğa çıkmak üzere. Söz kesmeyi hiç sesmem, fakat bir kerrecik olsun siz yeni yoldaşıma uyarak yanlışınızı doğrulttum. Evet ne diyordunuz? Ben Oğuz ile?...

Sözümü bitirmek zorunda kaldım:

— Ben Oğuz ile kan kardeşi olmak için kolumu çizer ve kanlarımızı birbirine karıştırırken yanımızda kimseler yoktu, bunu nasıl bildiniz?

— Biz Çinliler, bir kırlangıcı bile yiyemez, tos vuran bir kuzudan bile ürkerken, Türklerin bir oturuşta bir kuzuyu yediklerini görür ve pençeleri ile bir parsı tek başlarına parçaladıklarını duyarsak elbette oturup bir kuzu yutamıyacağımıza göre, kendimizi korumak için onların çürük olan bir yerini bulur ve oralarından vururuz.

— Türklerin gövdelerinde çükür bir yerleri mi var?

— Yok, yok, Tanrılar onları güreşmek ve kavga etmek için yarattığına göre gövdelerinde çürük yer aramak, pirinç çuvalında sıçan kovalamağa benzer. Türklerin çürük yeri gövdelerinde değil, başlarındadır.

— Saçsız oldukları için mi?

— Bir bakıma öyledir. Çıplak tepelere kuş konmaz.

— Başlarında ne gibi çürüklükleri var?

— Verdikleri sözü bozmaz, dost girdikleri yerde düşmanlık edemezler. Her yüzlerine gülen ile kendilerini alkışlayanlara inanıverirler.

Manda Yutan beni görünce göbeğini hoplata hoplata güldü: — İleri gel Yalvaç artığı, dedi.

— Bunun çürüklük neresinde?

— Her yüzüne gülene inanan Hakan olamaz. Dostunu, düşmanını ayırd edemeyen ayran gıbı her çalkalandığı kaba sıvışan bu alıkları kandırır. Yanlarına istediğimiz çaşıtı, uşuk diye sikarız. İşvede, kalleşlikte eşsiz birer gök yavrusu olan Çinli kızlara dayanamazlar, koyunlarına sokacağımız bu sevgililer, Türkleri en zorlu savaşlarda hamur tahtasına yatırılmış somun yuvarlağı gibi önümüze seriverecekler.

XI

Bu fasıl Urtus elini nasıl aldığımızı bildirir.

Sonradan Urtus elini, Manda Yiyen'in elinden çocuk denecek bir yaşta Oğuz Han geri alıverince, benden dinlediği Isırık Surat'ın sözlerini gülerek karşıladı:

— Köpek soyu ne bilecek hamur ile tahtanın çelik ile boy ölçüşemiyeceğini. Ona, demir gibi bir ulusun usta bir elde çelikleştikten sonra hamur tahtasına serilemiyeceğini gösterdik.

Bu gösteri kolay olmadı.

Bir Çinli için para veya kadın ile satın alınamıyacak yürek yoktu. Onların ölçüsünde, yurt sevgisi, arkadaşlık gayreti, kavgada üst gelmek gibi sözlerin yeri yoktu. Para ile Allak ve Sarsak'ın kendilerinden ayrılamıyacağını sanmakla aldanmışlardı, şimdi de güzel ve kıvrak kadınlar ile beni de avlayacaklarını sanarak aldanıyorlar.

Bu sakat görüşlerine uyarak beni Isırık Surat, Manda Yutan'ın katına götürdü. Dışarda, Oğuz Han Urtus'u almak için uğraşırken, onlar içerde kadın ve üzüm suyu ibrikleri ile süslü sofralar başında göbek atıyorlardı.

Beni görünce Manda Yutan, göbeğini hoplata hoplata güldü:

— İleri gel (Yalvaç artığı), dedi. Seni de artık dostlarımız arasıda sayıyoruz.

Bir Çinlinin, ancak kendi silâhı olan, yalancı dostluk ve kaypak bakışlarla yenileceğine artık ben de inanmıştım. Gözlerimi, keskin bakışlarından kaçırırken, dudaklarımda yalancı bir gülüş. ellerimde, onlara vergi bir titreyişle eteklerini öptüm:

— Sizin dostluğunuzun bize vereceği sayısız zenginlikleri düşünmek bile kulunuzun başını döndürüyor, efendimiz, dedim.

Kandırmağa alışık yüreği kendisinin de hemen her yalın söze de kanmasını sağlıyordu.

— İleri gel! diye buyurdu. Şöyle dizlerimin yanına yanaş. Sana da benim taktığım yeni adı beğendin mi?

Hemen ne demek istediğini kavradım:

— Yalvaç Artığı, diye buyurmuştunuz. Kulunuza taktığınız bu soy adı ile şeref vermiş oldunuz. Bu soy adını, çocuklarım ve torunlarım da sizi düşünerek, sağlığınıza dua ederek taşıyacaklar.

— Uzüm suyu içer misin?

— Elinizden, zehir olsa bile içerim.

(Devamı gelecek sayıda)

ÇOCUKLARIMIZA AHLÂK ve DİN ÖĞÜTLERİ-BİLGİLERİ

Bu Köşe İçin

SİZİNLE bu köşecikte 15 hafta buluşup konuştuk. Bu 16 ncı haftadır ve derginizin ilk cildi tamamlanıyor. Bu tamamlanış vesilesile şimdi sizden birşey soracağım: *KIRK YILLIK ÖĞRETMEN*'in sözlerinden acaba ne kadar faydalandınız? Ben bu köşecikte sizlerle konuşurken hepinizi görüyorum. Gözlerinizin pırıltısını görüyorum. Fakat seslerinizi duyamıyorum.

Beni üzen ikinci bir şey de şu: Size sormak istediklerim var, soramıyorum. Sormayınca da ne düşündüğünüzü iyice bilemiyorum. Şimdiye kadar hiçbir dergide açılmamış olan böyle bir KÖŞE için ne düşünüyorsunuz? Bu köşe ilk defa ÇOCUK HAFTASI'nda kuruldu. İlk olduğu için eksikleri, fazlalıkları olacağı şüphesizdir. Onun için cildin bu son sayısında, hepinizle konuşarak, fikrinizi, düşüncelerinizi sormağa karar verdim.

Hepinizi zahmete sokmak istemem; içinizden bir iki arkadaş çıkıp bu köşe için düşündüklerini bana yazarsa pek sevineceğim. *KIRK YILLIK ÖĞRETMEN*'in evvelâ DİLİ size eski gelebilir; anlamları ağır olabilir; yazıları kısa veya uzun bulabilirsiniz. Herhalde bir diyeceğiniz olacaktır. Mektubunuzu beklerim; hepinizin pırıltılı gözlerinizden öperim.

KIRK YILLIK ÖĞRETMEN

ATALAR SÖZÜ

At alnında ak Ay yerin tutmaz

BU çok eski Atalar-sözünün eski Osmanlıcada ve yeni Türkçede benzeri yoktur. Unutulmuş olan bu MESEL güzeldir.

Atın yüzündeki aklık çok güzel ve aydınlık görünüşlüdür. Fakat karanlıkta parıldamaz, karanlığı aydınlatmağa gücü yetmez. O güzel, fakat küçük bir şeydir.

Bu sözü, küçük bir şeyi büyük gösterme gayretine karşı söylenir. «Yaptığın iş at alnındaki ak kadar güzeldir, amma okadar fazla büyültme» demektir.

Ay Alioğlu

ÖĞRETMENİNİZ DİYOR Kİ

TATİL BİTİYOR!

YAZAN: SADIK ÖVET

SEVGİLİ çocuklar,

Şurada ne kaldı. Ayın sonunda okullar açılıyor. Dört aylık dinlenme yetmez mi? Umarım günleriniz boş geçmedi. Yerinizde oturup sırt üstü yatmadınız ya! Belki seyahat yaptınız, bilmediğiniz yerler gördünüz. Çok gezen çok bilir derler. Belki yeni arkadaşlarla tanıştınız. Farkında olmadan bilgiler kazandınız. İnsan konuşmakla da yeni şeyler öğrenir. Tatil günlerinde başınızdan geçen olaylar, hattâ ufak tefek kazalar da yine size faydalı olmuştur. Arı sokmuştur, böcek ısırmıştır, bir yeriniz çizilmiş, kanamış, burkulmuştur. Bunlar için yaptığınız işler, sürdüğünüz ilâçlar ve sargılar bir daha başınıza gelecekler için size ders olmuş sayılır. Hayatımızın her günü bir öğrenme değil mi? Evde, okulda, sokakta daha doğrusu tabiat içinde daima yenilikler görüyor, denemeler yapıyor, birşeyler kazanıyoruz.

Duran insan olmamalıyız. Duran insan deyince yerinde hareketsiz, kazık gibi çakılı demek istemiyorum. Zaten böyle olanlar hasta demektir. Dinlenme saatlerimizde kendi kendine çalışma içindeyiz. Bu çalışmalar ders kitabı okumak, eser hazırlamak, bir yere iş yetiştirmek gibi uğraşarak, özenerek yapılmaz. Adeta eğlenceye benzer, eğlenerek yapılır.

Boş zamanlarımızda en küçüğümüzden, en büyüğümüze kadar oynadığımız oyun, okuduğumuz kitap, yaptığımız spor hepsi birer dinlenme şeklidir. Eğer bunları zamanında yapmazsak, yâni her gün çalışır, uğraşır, didinirsek vaktinden evvel yıpranırız.

Yurttaşlık Bilgisinde, en küçük memurdan, başvekile kadar olan topluluğa HÜKÜMet dendiğini biliyorsunuz. Başvekillerin geniş bir yurdu idare etmelerinin ne demek olduğunu, uzağa gitmeden, gazeteleri okumak suretiyle anlayabilirsiniz. Hele savaş zamanlarında bu insanların gece gündüz çalıştıklarını, memleketlerini kurtarmak için çırpındıklarını gözönüne getirin. Hiç unutmam, II. Dünya Savaşında İngilizlerle Almanların birbirlerine gridikleri ölüm kalım günlerinde ve Almanların başarı kazandıkları zamanlarda, İngiliz Başvekili her işi bir tarafa bırakmış, bir kenara çekilerek resim yapmak suretiyle dinlenmeğe çalışmıştı. Buna benzer cumhurreislerinin, kıralların kendilerine dinlenme zamanı ayırdıklarını, yorgunluklarını çıkarmak için golf oynadıklarını, dağ sporu yaptıklarını yine gazetelerde okuyoruz. Bu insanlar yurtlarına daha faydalı, daha verimli olmaları için bunları yaparlar.

Kilonu tarttır.

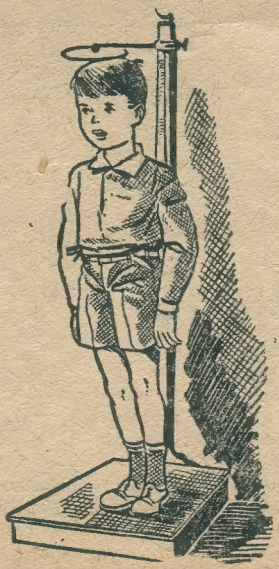

Boyunu ölçtür.

İşte sizler de önümüzdeki ders yılı için yeter derecede dinlendiniz. Yazlıktan veya misafirlikten eve, yaylıdan şehre dönüyorsunuz. Bilirim, ferah yerlerden, eğlenceli hayattan bu dönüş, sizleri ne kadar sıkar. Evvelâ, yadırgar, sonra oh! evimize geldik dersiniz. Anneleriniz evi derler, toplarken siz de, geçen hafta söylediğim gibi, hazırlıklarınızı tamamlamağa bakın. Çünkü hasret kaldığın okuluna yakında kavuşacaksın! Şunu bil ki arkadaşların da seni görünce sevinecekler. Hele öğretmenin karşısına gelismiş, serpilmiş çıkınca ne kadar hoşlanacak. Yeni bir hızla derslere başlıyacaksın. Yalnız okula gitmeden evvel son yapacağın işler arasında boyunu ölçtürmeyi, kilonu tarttırmayı sakın unutma. Öğretmenin muhakkak bunları senden isteyecektir. Ayrıca konuşmalarınızda, tahrir ödevlerinde tatili nasıl geçirdin? Neler yaptın? diye soracaktır. Sınıfta en güzel yazı veya konuşma arkadaşlarının ilgisini çekecek, dikkatle dinlenecektir. Onun için bunları da hatırla ve bir tarafa kısaca şimdiden yazıver.

Sevgili çocuklar, tatil aylarında iyi gezdiniz, eğlendiniz. Okul çağınızda daha çok tatiller göreceksiniz. Gözünüz arkada kalmasın.

MERAKLI Bahisler

DENİZ ATI'NI TANIYOR MUSUNUZ?

Memleketimizde pek görülmeyen bu hayvan balıklar arasında yaşar, ilk bakışta ejdere benzer, yuvasını da dalgaların altında çok derinliklerde kurar. Dış görünüşünün tuhaflığına rağmen denizatı da diğerleri gibi bir balıktır. Kuyruğunun üzerindeymiş gibi duran bu balık, kuyruğu ve minik boynuzları sayesinde yüzer. Ata benzeyen kafası ona özellik vermektedir. Bunların bir garip tarafı da ana yumurtalariyle asla meşgul olmaz. Bunları çıkarır çıkarmaz erkeğine devreder, o da yumurtaları kesesinde taşır ve büyütür.

Denizatı'nın rengi yosun renginden farksızdır. Tabii bu renk onun düşmanlarından korunabilmesine fazlasiyle yardım edebilmektedir.

Denizatı'nın etini yalnız Afrika sahillerinde yaşayan kabileler yemektedir.

DENİZ ALTINDAKİ DAĞLAR

Yeryüzünde muhtelif yükseklikte sıra sıra dağlar vardır. Bu dağlarda yaşayan insanların hayatları çok çekicidir. Fakat bundan daha çekici bir konu daha var: Deniz altındaki dağlar.

Büyük ansiklopedilerden aldığımız malûmata göre, denizlerin altında karadakileri gölgede bırakacak büyüklükte dağlar mevcuttur. Bu sıradağlarda da, birçok deniz mahlûkları yaşamaktadır.

Deniz altındaki sıradağların en büyüğü Atlantik Okyanusunun derinliklerindedir ve bu sıradağ kuzeyde İceland'tan güneyde Antarktika'ya kadar uzanır. Yüksekliği de kati olarak 6000 metreyi çok aşar. Bu rakama göre adına «Mid-Atlantik» denilen denizaltı sıradağları meşhur Himalaya'ların on iki misli uzunluğundadır. Büyük Okyanusta da bu çeşit dağlar vardır. Son yapılan araştırmalardan anlaşıldığına göre Akdeniz'in ve Karadeniz'in mavi derinliklerinde de oldukça yüksek ve uzun sıradağlar mevcuttur.

BİLGİ KÖŞESİ

NASREDDİN HOCA

Nasreddin Hoca, zamanımızdan yediyüz yıl kadar evvel yaşamış fakir bir Anadolu köylüsüdür. İçi, dışı temiz bir adamdı. Güldürücü sözlerindeki derin manâlarla herkese iyiyi, doğruyu ve güzeli gösteren büyük bir hoca, bir halk filozofu idi.

1208 yılında Sivrihisar'a bağlı Horto köyünde doğdu. Babası Addullah, köyün imamı idi. Küçük Nasreddin de babası gibi okur yazar bir adam oldu.

1237 yılında babasının ölümü üzerine köyün imamlığı kendisine kaldı. Fakat yerini başkasına bırakarak Akşehir'e göçetti. Orada medresede okudu, sonra Konya'da okuyarak Akşehir'e döndü ve Hoca Nasreddin oldu.

Hoca'nın fıkralarına bakılırsa onun imamlık, kadılık (Yargıçlık), hatiplik (konferansçılık) ve müderrislik (profesörlük) ettiği anlaşılıyor. Hattâ kendisine danışılmak için sık sık o zamanlar Selçuk devletinin merkezi olan Konya'ya çağırıldığı gibi bir iş için Kürdistan'a ve Arabistan'a gönderildiği de söylenir.

Nasreddin Hoca'nın Akşehir'deki türbesi

Her başı sıkılan ona koşar, her işe giren ona danışırdı. Güldürücü sözleriyle ün aldığı için kendisine takılanlar pek çoktu.

Nasreddin Hoca 1284 yılında 76 yaşında ölmüştür. Türbesi Akşehir'dedir.

Nasreddin Hoca ve meşhur eşeği.

KASIRGA

Kapaktaki resmin hikâyesi

YAZAN:
K. TUĞCU

ÇİFTLİĞE gelişimizin haftasıydı. Hava birden kararmıştı. Gün ortasında sanki gece olmuştu. Gök gürültüleri bir zaman yuvarlana yuvarlana ufuklarda dolaştı. O alaca karanlığın içinde elektrikli kırbaçlar gibi çakan şimşekler, mavimsi birer ışıkla göz kamaştırmağa başladı.

Çiftlikte çalışanlar hayvanları içeriye alıyor, su arklarını temizliyor, tavuklar, ördekler koşuşarak kümeslerine doğru gidiyorlardı. Ben şosenin kenarında, çiftlik topraklarına giren demir parmaklıklı büyük kapının yanındaydım.

Babamın binmeme müsaade ettiği yumuşak başlı bir kısrağın üstünde iri, kara bulutları seyrediyordum. Çiftlik köşkü yakında. Babam pencereden ara sıra sesleniyordu:

— Armağan, yağmur geliyor, çabuk ol.

Döneceğim sırada şosenin üstünden komşu çiftliğin iki atlı paytonunun geldiğini gördüm. İçinde epeyce kalabalık vardı. Şoseye yakın olsun diye iki çiftliğin köşkü de yola çok yakın yaptırılmıştı. Kapılarının arası da elli adım kadardı. Fakat köşklerin bahçeleri arasında iki adam boyunda duvar vardı.

Dedemle, komşu çiftliğin sahibi arasında çıkan bir kavgadan sonra bu duvar yaptırılmıştı. Şimdi babam Orhan Beyle komşu çiftliğin sahibi İbrahim Bey birbirlerine pek düşmandılar. Babalarından kalan kini güdüyor, kasabada birbirlerini çekiştiriyor, can düşmanı gibi davranıyorlardı.

Komşuların misafiri vardı galiba. Arabada beş altı tane çocukla üç kadın gördüm. İbrahim Beyle bir başka erkek birer ata binmişlerdi. Fakat araba kapıya yaklaşırken bir kadın çığlığı duydum:

— İbrahim Bey, Sevim yok, Sevim!

Araba durdu. İbrahim Bey arabaya baktı. Hızlı fızlı konuştular. İlk iri damlalar düşerken babam kapıya kadar gelmişti. Çığlıkların sebebini sordu.

— Sevim kaybolmuş galiba, dedim. Değirmene, gezmeğe gitmişler. Yolda birkaç nöbet durup gezinmişler. Şimdi farkına varıyorlar.

Babam birşey söylemedi. Çiftlikten birkaç atlı çıktı. Hayvanlarını sürerek değirmenin yolunu tuttular. Ben de kısrağı dürtüşledim. Babam meraklanmıştı. Komşularla düşmandı ama on yaşına yeni gelmiş bir kız çocuğunun ne suçu vardı.

Sanki birisini kurtaracakmışım gibi hayvanı koşturuyordum. Vakit vakit öyle rüzgâr esiyordu ki, atın üstünde güçlükle duruyordum.

Yağmur birden boşandı. Öyle iri damlalar düşüyordu ki, ellerimi yüzümü acıtıyordu. Hemen koruya saptım. Hiç olmazsa korudaki bodur ağaçlar yağmurun hızını keserdi.

Hayvanı bir ağaca bağlayıp sığınacak yer ararken birbirine seslenen atlıların gittikçe uzaklaştıklarını duydum. Korunun içinden doğru akan küçük derenin yakınlarındaydım. Sık sık taşıp hayvanları bile sürükleyen bu cılız sudan herkes korkardı.

Kendime bir yer ararken gözüme Sevim ilişti. Kız, yüzüstü yerde yatıyordu. Sanki çakan şimşekler gözbebeklerini yakmasın diye yere kapanmıştı. Koşarak yanına gittim. Uzaktan uzağa birbirimizi görür, fakat konuşmazdık. Bu sefer koşup elinden tuttum. Daha pek ıslanmamıştı. Orada içi oyuk meşe ağacının kovuğuna girdik.

İşte bu sırada öyle bir yağmur başladı ki, kovuğun içi bile suya boğuldu. Yakınlarımıza yıldırımlar düşüyor, yer yerinden oynuyordu.

Bir saat süren bu yağmurdan sonra sel başladı. Küçük dere köpürerek akıyordu. Uzaktan çamurlu bir su içinde ağaçların döne döne yuvarlandığını, dalların kırıldığını, dehşetli bir su sesinin her tarafı sardığını dinliyor, korkudan konuşamıyorduk.

Arkama saklanıp, ellerini yüzüne kapatarak ağlıyan çocuk bu gürültüler kesilip yağmur dininceye kadar öylece kaldı.

Yine güneş açtı, dehşetli bir sıcak başladı. Topraktan dumanlar çıkıyor, fakat derenin gürültüsü gittikçe artıyordu.

Meşenin kovuğundan çıkarak kısrağın yanına gittik. Korudan çıkıncaya kadar üstümüze damlalar indi. Sevim arkama bindi. Şoseye çıktık, işte o sırada deli gibi sağa sola koşanlar bizi gördüler. Sevim kendi evlerine gitti. Ben de köşke döndüm. Fakat arası çok geçmeden İbrahim Beyi bizim bahçede gördük.

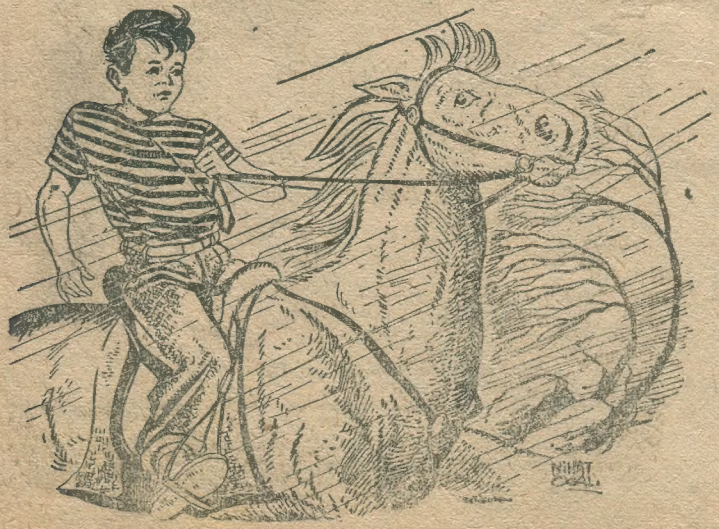

Sanki birisini kurtaracakmışım gibi hayvanı koşturuyordum.

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 16 CİLT: 1
10 EYLUL 1958

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan:
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan:
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon: 22 37 14

Basıldığı yer:
TÜRKİYE BASIMEVİ

İç mecmua: APA Ofset
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı: 50 kuruş. Yıllık abonesi (50 sayı) 25, altı aylığı 12,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

— Beyefendi, Beyefendi, diye sesleniyordu. Babam onun ne için geldiğini anlamıştı. Adamcağız ağlıyordu. Kapıya çıktı:

— Geçmiş olsun komşucuğum, diye seslendi.

İbrahim Bey:

— Sağol efendim, sağol, diye seslendi.

İbrahim Bey:

— Sağ ol efendim, sağ ol, diye ona elini uzattı:

— Armağan'a teşekkür etmek istiyorum, dedi.

Babam onun elini sıkarken:

— Teşekküre ne lüzum var, dedi. Vazifesi. Allahtan olacak, koruda görmüş çocuğu. Oyuk meşeye saklanmışlar. Pek te ıslanmamışlar.

Sonra gülerek:

— Vallahi, ben bu kasırgadan memnunum komşu, dedi. Bu vesile ile şu mânâsız geçimsizlik ortadan kalktı.

Dededen kalma düşmanlık bu kasırga yüzünden ortadan kalkmıştı. Iki çiftlik sâhibi birbirlerine sarılmış, öpüşüyorlardı.

YILAN BALIĞI

Yılan mı, Yoksa Balık mıdır ?

YILAN BALIĞI hakiki bir yılan mıdır, yoksa balık mı? Yılan balığı uzayabilen ve yılana benzeyen şekli ile solungaçları ve yüzgeçleri olan balıklardır.

Yılanlar ve yılan balığı : «Yılan balığı gibi kaypak» sözü yılanlarla yılan balıkları arasındaki farkı gayet açık bir şekilde belirtirler. Çünkü yılanların derisi kaypak değildir. Yılan balığının derisi kalın ve kıvraktır. Derisindeki binlerce hücre koyu bir mayi çıkarırlar. Yılan balığının vücudünün kaypaklığı ve kıvrak yapısı hayvanı elde tutulamıyacak kadar kaypak bir hale getirir.

Yılan balıkları mahremiyetten hoşlanırlar: Yılan balıkları, tuzlu tatlı sularda, derelerde, ırmaklarda, her türlü tabiat şartları içerisinde yaşamak özelliğine sahiptirler. Çamurlu veya temiz suyun onlar için hiç farkı yoktur. Mademki bu kadar cefakâr hayvanlardır, neden onlara sık sık rastlamıyoruz? Bunun sebebi yılan balıklarının yalnızlıktan hoşlanan hayvanlar olmalarıdır. Zamanlarının çoğunu çamurların içerisinde uyumakla geçirirler. Rahatsız edildikleri zaman sürü halinde harekete geçerler. Cemiyet halinde yaşamaktan hoşlanırlar. Som balıkları gibi yılan balıkları da kütle halinde göç ederler. Fakat som balıklarının tuzlu okyanusları taze sular için terketmelerine mukabil, onlar havuzlardan, göllerden okyanusların derinliklerine geçerler, burada dişiler yumurtalarını yumurtlarlar.

Bu uzun seyahatleri sırasında, yılan balıklarının öbür balıklara nisbeten mühim bir avantajı vardır: Bunlar solungaçlarına mühim miktarda hava depo edebilmek kabiliyetine sahiptirler. Bunun için de hiç sıkıntı çekmeden uzak mesafelere yolculuk edebilirler.

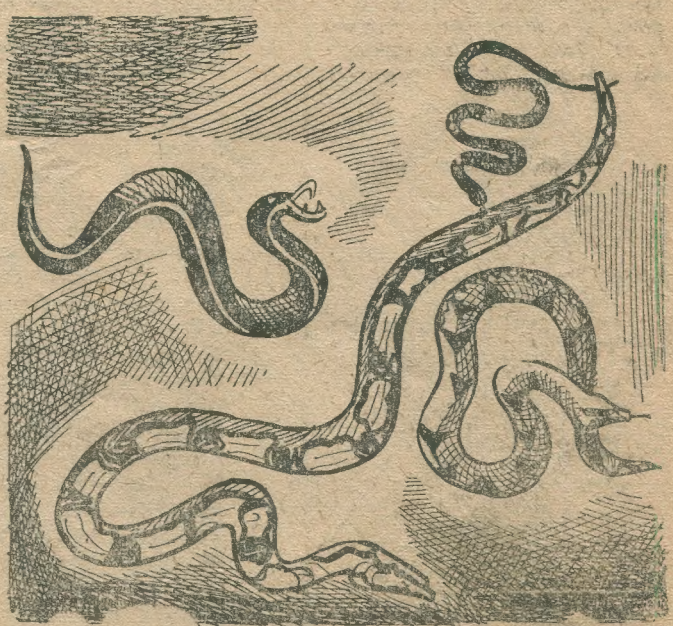

Vücudünün kaypaklığı ve kıvrak yapısı, yılan balıklarını, elde tutulamayacak kadar kaygan bir hale getirir.

Dünyanın 4 Köşesinden

İNSANLARLA MESKÛN OLABİLECEK BAŞKA SEYYARELER VAR MIDIR?

Zühre (Venüs) seyyaresinde insan olması ihtimali, Merihtekine nazaran daha zayıftır. Diğer seyyarelerdeki fizikî şartların, bildiğimiz hayat şekillerinin herhangi birinin teşekkülüne meydan vermiyeceği tahmin edilmektedir. Mamafih Zühre'deki şartlar hakkında o kadar az şey bilinmektedir ki, orada katiyen insan bulunmayacağı emniyetle söylenemez. Hayat, birtakım faktörlerin arasında vücut bulmuş o kadar nazik bir muvazenenin sonucudur ki, bizimkilerden başka bir seyyareyi insanlarla iskân etmek gibi peşin bir hükme varmak akıl işi değilidr. Mamafih son zamanlarda âlimler, kâinattaki milyarlarca güneşin de seyyareleri olduğunu ve bunların hiç değilse birkaçında bizlere benzer canlılar olabileceğini iddiaya başlamışlardır.

ÇİNCE'Yİ ÖĞRENMEK NİÇİN ZORDUR?

Mütehassıslar, Çincenin hiç te zor olmadığını söylemektedirler. Bir kere Çince, mantığa uygun bir lisan olup çapraşık gramer kaideleriyle güçleşmiş değildir. Çincenin zor görünmesi, «ton» larından ötürüdür. Çincede eş olan birçok kelimeler, sırf tonlarının farklı olması yüzünden başka başka mânâlar ifade etmektedir. Meselâ, dört tonlu Mandarin lehçesinde «çu» kelimesi, tonuna göre domuz, bambu, efendi veya ikamet etmek mânâsına gelebilir. Kanton lehçesinde dokuz ton olduğuna göre, her kelime dokuz mânâ ifade edebilir. Çin alfabesinde 10.000 harf olduğu için, Çinceyi okuyup yazmayı da güç addedenler çoktur. Bu 10.000 harflik alfabe, her biri muayyen sesleri, fikirleri ve cisimleri temsil edei resimlerden müteşekkildir. Çin lisanı mütehassısları, modern gazete ve mecmuaları okumağa yeten 2000 resmi hatırda tutmanın hiç te zor olmadığında hemfikirdirler.

SİNEK, TUZ VE ŞEKER ARASINDAKİ FARKI NASIL ANLAR?

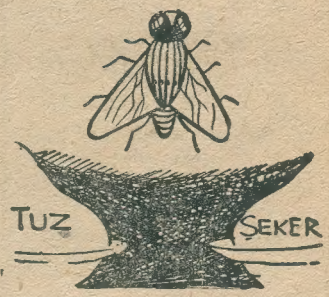

Bizler gibi tadarak. Fakat tat alma organları ayaklarında olduğu için, sinek, yiyeceğin ilkönce üstünde yürümek zorundadır. Yiyeceği tattıktan sonra, yemeğe başlamadan evvel, bir kere de antenleriyle koklar.

Türkümüz

Biz insanlık uğrunda üç kıt'aya at saldık,
Bulutlarla çarpıştık, şimşeklerden öç aldık!

Baş eğdirdik cihana, eğilmedi başımız,
Sayısız zafer taşır, toprağımız, taşımız!

Suladık kanımızla güzel «Ana Vatan» ı,
Alnımızda yazılı kahramanlık destanı!

Mete'yle Atatürk'ün yiğit çocukları biz,
Hız aldık Sakarya'dan, aşacağız dağ, deniz!

Korkumuz yok kimseden, çağlarız bir sel gibi,
Eseriz gönüllerde ruh okşayan yel gibi!

Tunçtandır bileğimiz, çeliktendir kolumuz,
Gider ebediyete bizim nurlu yolumuz!

Açmıştır ecdadımız kılıncıyla bu yolu,
Varsa gelsin bükecek bu bileği, bu kolu!

Bozkurtların oğluyuz, ilden ile akarız,
Bu yurda göz dikeni ateş gibi yakarız!

Alnımıza bilgiden, nurdan çelenk yaparız,
Haksızlığı çiğneriz, hakikate taparız!

Âşığız istiklâle, Ay-Yıldız'dır özümüz,
Yıkılsa da bu dünya dönmek bilmez yüzümüz!

Dönmeyiz yolumuzdan, «Doğruluk» tur ülkümüz,
Hız verir ülkümüze iman dolu türkümüz!

Türklük için çalışır, Türklük için terleriz,
Biz doğudan batıya şan taşıyan erleriz!...

F. Cemal Oğuz ÖCAL

ÇOCUK HAFTASI

İÇ MECMUA

DENİZLERİN DİBİNDE

AYDAN DÜNYAYA DÖNDÜKTEN SONRA DR. HUER YILDIRIM KAPTANI BÜROSUNA ÇAĞIRDI.

SANA YENİ BİR ÖDEV YARIN PRENSES EUTANAYI VENÜSE GÖTÜRECEKSİN

PRENSESİ VENÜS GEZEGENİNE GÖTÜRMEK BENİM İÇİN ŞEREFTİR

16

ERTESİ SABAH YOLA ÇIKTILAR

YILDIRIM KAPTAN VENÜSE SİZİNLE GİTTİĞİME MEMNUNUM

BEN DE SİZİ ÜLKENİZE ELİMLE TESLİM EDECEĞİM

SİZİ BİR MÜDDET VENÜSTE MİSAFİR EDERİZ.

BİRDEN BİRE HAVA GEMİSİ SARSILDI. VE SON HIZLA DENİZE DOĞRU DÜŞMEĞE BAŞLADI

GEMİYİ KONTROL EDEMİYORUM! MAHVOLDUK OKYANUSUN DİBİNİ BOYLIYACAĞIZ!

HER HALDE BEN UĞURSUZ GELMİŞ OLACAĞIM
YOK BÖYLE SÖYLEMEYİN... KONTROL MEKANİZMASINDA BİR BOZUKLUK OLDU.
SİZ OLMASAYDINIZ DA BU OCACAKTI
PEKİ ŞİMDİ NE YAPACAĞIZ?
CAN KURTARAN BALONLARİLE SUYUN ÜSTÜNE ÇIKSAK?
BU KOSKOCA OKYANUSTA KAYBOLURUZ.
RADYOMUZDA İŞLEMİYOR OKSİJENİMİZ BİTİNCEYE KADAR BURDA KALIP BİZİ KURTARMALARINI BEKLEMELİYİZ.
PEKİ BURDA ELİMİZ KOLUMUZ BAĞLI OTURACAKMIYIZ?
HAYIR BİR TEK TOPUMUZ İŞLEYOR. ONUNLA İŞARET VERMEĞEÇALIŞACAĞIZ
BU FENA FİKİR DEĞİL
DAHA ÜÇ DÖRT GÜNLÜK OKSİJENİMİZ VAR.

O ZAMANA KADAR BİZİM İŞARETİMİZİ GÖRÜP BİR GELEN OLUR
ÜMİT EDELİM ÖYLE OLSUN
BAKALIM BU BİRİNCİSİNİ GÖREN OLACAKMI?
BİRİNCİSİNİ GÖREN OLMAZSA İKİNCİSİNİ ATARIZ.
YILDIRIM KAPTANIN ATTIĞI MERMİ OKYANUSUN ORTASINDA BİR YANARDAĞ GİBİ PATLADI.
DR. HUER'İN BÜROSUNDA-
RADAR İSTASYONUMUZ OKYANUSUN ORTASINDA BÜYÜK BİR PATLAMA KAYDETTİ DOKTOR?
ACABA BU NE OLABİLİR?
YILDIRIM KAPTAN GİDELİ ÜÇ GÜN OLDU. ŞİMDİYE KADAR ONDAN HİÇ BİR HABER ALAMADIK.
BU PATLAMA ONUNLA İLGİLİ OLABİLİR Mİ?

BELKİ DE ZAVALLININ GEMİSİ DENİZE DÜŞMÜŞTÜR DE BİZE HABER VERMEĞE ÇALIŞIYOR DUR
ŞAYET ÖYLEYSE NE YAPACAĞIZ?

HEMEN DENİZ KURTARMA SERVİSİNE TELEFON ET. BİR GEMİ GÖNDERSİNLER
BAŞ ÜSTÜNE

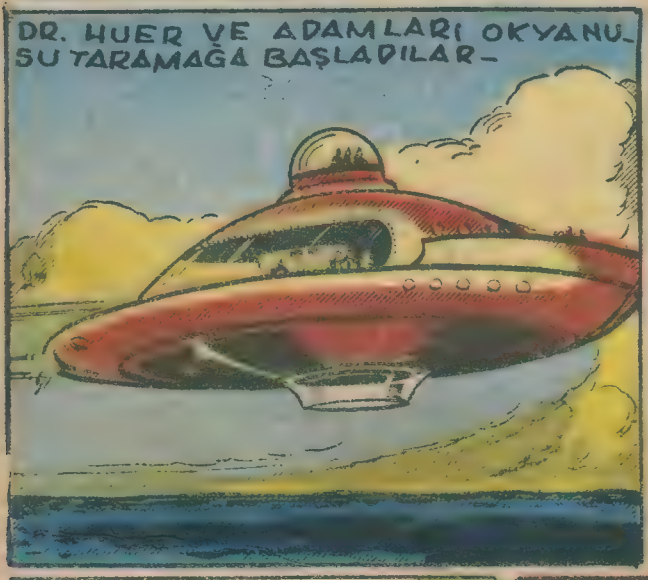
DR. HUER VE ADAMLARI OKYANUSU TARAMAĞA BAŞLADILAR-

ATEŞ EDİLEN YERİ TESBİT EDEBİLDİNİZ Mİ?
HENÜZ EDEMEDİK DOKTOR AMAŞİMDİ EDECEĞİZ.

GÜZEL O ZAMAN PEK DOLAŞMAMIŞ OLACAĞIZ.
DOĞUDA BİRŞEYLER DUYUYORUM.

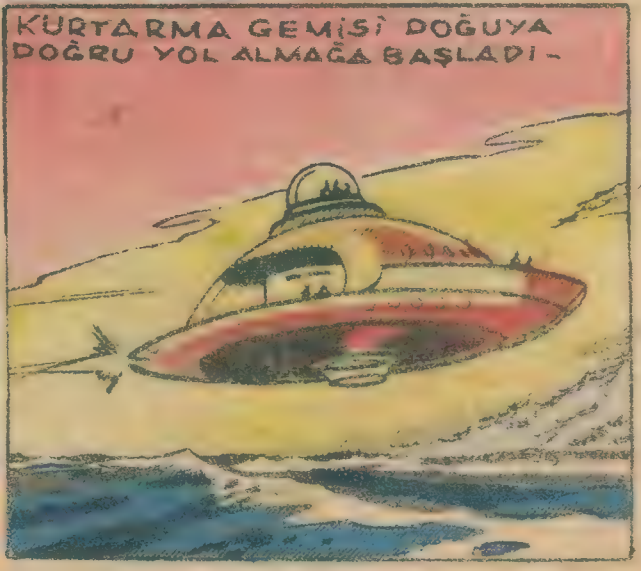
KURTARMA GEMİSİ DOĞUYA DOĞRU YOL ALMAĞA BAŞLADI-

EGER YILDIRIM KAPTANIN UÇAĞI BATMIŞSA ONU BULACAĞIZ AMA ACABA ONLAR SAĞMI?
EN MÜHİM MESELE ONLARIN GEMİSİNİ NASIL BULACAĞIZ DENİZ ALTI BATMIŞ YÜZLERCE GEMİYLE DOLU
HAKLISIN KAPTAN
İŞTE PATLAMANIN OLDUĞUYER BURASI
MIKNATISLI IŞIĞI DERHAL AŞAĞI İNDİRİN
100 KULAÇ DERİNLİK.. BAKIN.. ÂLET BİR GEMİYE RASTLADIĞINI HABER VERİYOR
İNŞALLAH YILDIRIMIN UÇAĞIDIR
DR. HUER ARADIĞINIZ HAVA GEMİSİ Mİ O?
HAYIR BU YİRMİNCİ YÜZYILDA BATMIŞ DENİZALTI DENİLEN ESKİ MODEL BİR GEMİ

ARAŞTIRMAYA DEVAM EDİN!
AYNI SIRADA - BATAN HAVAGEMİSİNDE
YILDIRIM KAPTAN ÜÇ GÜNDÜR BURADAYIZ. HÂLÂ KURTULACAĞIMIZA ÜMİDİNİZ VAR MI?
MERMİ BİTİNCEYE KADAR ATEŞ EDECEĞİM.
MIKNATISLI ARAŞTIRMA ALETİ BİR GEMİYE YAKLAŞTIĞIMIZI İŞARET EDİYOR.
BELKİ BU SEFER Kİ ONLARIN GEMİSİDİR
YUKARIDAN BİR IŞIK TUTULDU. ONLARA YERİMİZİ HABER VERMELİYİM.
ATEŞ ET YILDIRIM!
BULDUK! ONLARIN GEMİSİ BU... TAM ALTIMIZDALAR.
KURTARMAĞA HAZIR OLUN!
BİZİ ARIYORLAR. BU MERMİ PATLAYINCA BİZİ ELLERİLE KOYMUŞ GİBİ BULURLAR.

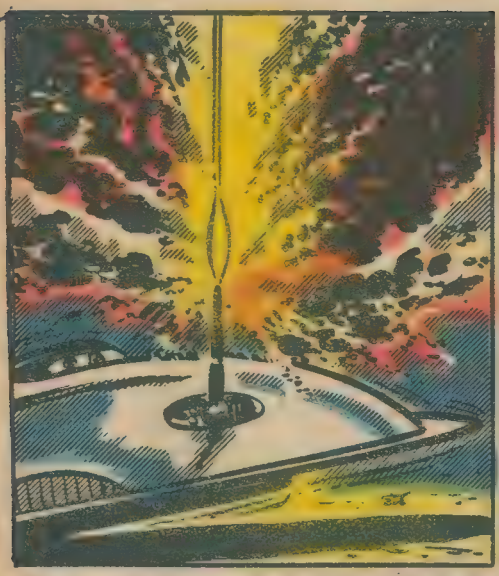

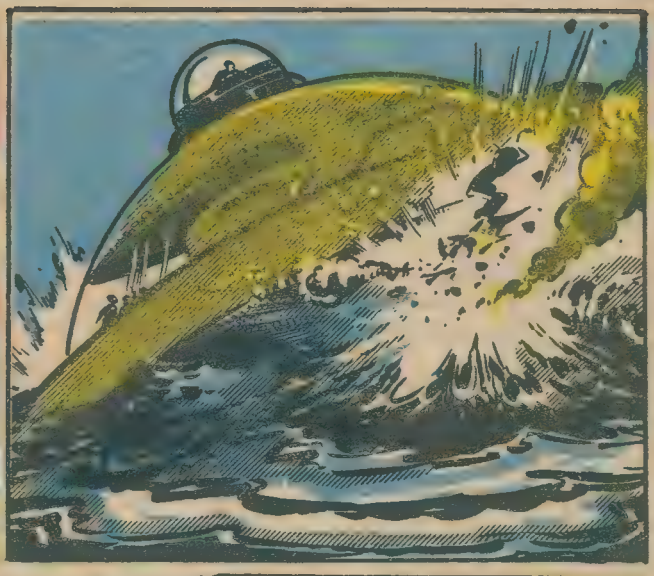

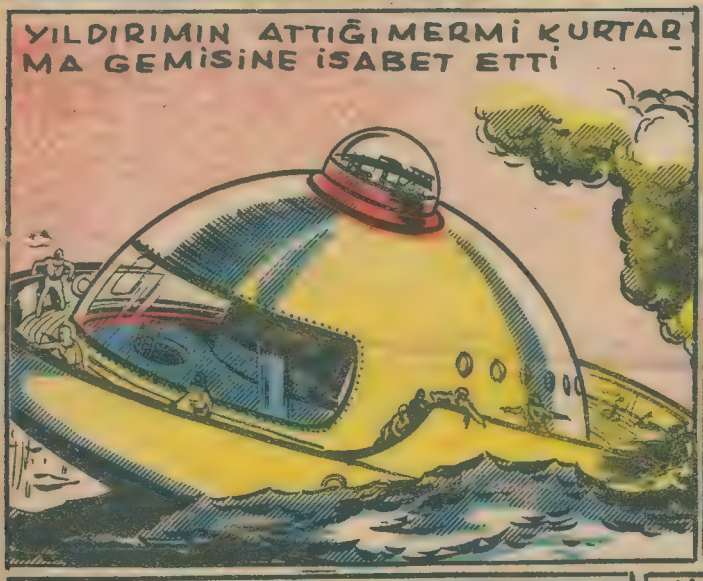
YILDIRIMIN ATTIĞI MERMİ KURTAR MA GEMİSİNE İSABET ETTİ

BU GÜRÜLTÜ NE KAPTAN?
GEMİ MİZ PARÇA LANDI. BATIYO RUZ

KURTARMA GEMİSİ YAVAŞ YAVAŞ BATMAYA BAŞLADI.
HERKES SANDALA!

HİÇ OLMAZSA YILDIRIMIN SAĞ OLDUĞUNU ÖĞ RENDİK.
AMA BU BİZE BİR AZ PAHA LIYA MAL OLDU DOK TOR

HAFTAYA-YEPYENİ BİR MACERA!

ÖLÜM KAPANI

EZOP'TAN HİKÂYELER

Masalların kudreti

Demade isimli hatip, Atina şehrinin meydanlarından birinde mühim bir meseleye dair düşündüklerini anlatıyor, fakat dinleyicilerinin dikkatini üzerinde toplamakta güçlük çekiyordu. Kimi aralarında gülüyor, kimisi çocukların oyununu seyrediyor, diğerleri de zihnen başka şeylerle meşgul olduklarını belli ediyorlardı.

Demade bir an durdu, sonra, «Bir gün Tanrıça Seres beraberinde bir serçe ve yılan balığı olduğu halde seyahat ediyormuş,» dedi ve bu hikâyeye başlar başlamaz dinleyicilerin canlandıklarını, kendisini dikkatle dinlemeğe başladıklarını gördü. Konuşmasına devam etti. «Üçü bir nehrin kıyısına geldiler. Yılan balığı yüzerek, serçe de uçarak nehri geçtiler» dedi ve konuşmasını bitirdi. Dinleyiciler merakla, «Peki Seres ne yaptı? Seres ne yaptı?» diye bağırıştılar. Demade üzüntü ile, «Benim bildiğim bir şey varsa Tanrıça Seres'in sizin bu cinsten saçmalıkları can kulağı ile dinlediğinizden dolayı çok üzüntülü olduğudur,» dedi.

DİNLEMESİNİ ÖĞRENİN.

Tilki ve Kaplan

Gayet mahir okçu olan avcı ormanda büyük bir panik yaratmıştı. Hayvanlar ona görünmemeğe çalışıyorlardı Çünkü avcı oku ile hangisine nişan alsa cansız yere düşürüyordu.

Bununla beraber kaplan, ormandaki bütün hayvanlara korkmamalarını, cesur olmalarını söyledi. Çünkü bu avcıyı ormandan sürüp onları rahata kavuşturma vazifesini üzerine alıyordu. Bu sözlerini daha bitirmemişti ki bir ok vınlayarak geldi ve kabürga kemiklerine saplandı. Tilki kurnazca, düşmanı için şimdi ne düşündüğünü kaplandan öğrenmek istedi. Acı içerisinde kıvranan kaplan:

— Düşüncemde yanılmış olduğumu artık öğrendim, diye cevap verdi.

BİLGİ KUVVETTİR.

TARİH YAPRAKLARI

KURTULUŞ GÜNLERİ

1922 yılında Eylülün 11 inde Gemlik, Orhaneli, 12 sinde Mudanya, Foça, Urla, 13 ünde Karacabey, 14 ünde Kunadası, Bergama, Karaburun, Dikili, 15 inde Edremit, Balya, Burhaniye, Kirmasti, Yunan eşkiyasından temizlenmişti.

IV. MURAD'IN PADİŞAH OLUŞU

Bağdat Fâtihi diye anılan IV. Murad 12 yaşına bastığı sırada Osmanlı hükümdarı oldu. Yaşı küçük olduğu için bir müddet devlet işleri anası Kösem Sultan tarafından idare edildi. IV. Murad Genç Osman'ın Kardeşiydi.

ANADOLU VE RUMELİ MÜDAFAAYİ HUKUK CEMİYETİ

19 Mayıs 1919 da Samsun'a ayak basan Gazi, 11 Eylülde, Anadolu ve Rumeli Müdafaayi Hukuk Cemiyeti adında bir cemiyet kurdu. Bu cemiyet Anadolu'daki kurtuluş mücadelesi içinde kurulan ilk birliktir. Cumhuriyetimizin anası sayılabilir.

ŞİNASİ'NİN ÖLÜMÜ

1824 te İstanbul'da doğmuş olan İbrahim Şinasi Türkiye deki gazetecilerin ilki ve en büyüklerindendir. Şinasi Tercümanı Ahval ve Tasviri Efkâr adındaki gazeteleri çıkarmış, çok kuvvetli yazıları olan bir edipti. 1871 yılının 13 eylülünde öldü.

SAKARYA ZAFERİ

Kurtuluş Savaşında, 22 gün ve 22 gece devam eden çok kanlı bir savaş sonunda, Sakarya Meydan Muharebesi'nde Türk ordusu zafer kazandı ve düşmanı çekilmeğe mecbur etti.

KÜÇÜK KIYAMET

13/14 Eylül 1510 tarihinde İstanbul'da korkunç bir deprem oldu. 45 gün kadar sürdü. 5.000 kadar insan öldü. Yüzden fazla cami ve mescit yıkıldı, birçok evler yerle bir oldu. Deniz suları İstanbul surlarından aşarak mahalleleri kapladı. İki ay, 80.000 işçi ve usta çalışarak İstanbul'u âdeta yeniden yaptılar. Bu depreme tarihte Küçük Kıyamet denildi.

3 ARKADAŞ

HİSSİ VE ÖĞRETİCİ ROMAN — 16 — YAZAN: KEMALETTİN TUGCU

LOKANTA sahibi:

— Beş yüz liralık camımı kırdı. İkiyüz liralık yemeği mundar etti' Dâvacıyım bu serseriden, diye bağırıyordu.

Komiser vicdanlı bir adammış. Sesini sertleştirerek:

— Yavaş konuş, dedi. Önce bu biçareyi dövdüğünüz için üçünüzün de hakkında takibat yapacağım. Şimdi doktordan rapor aldıracağım.

Lokanta sahibi ileri geri söylenmeğe başlayınca orada bulunan polislerden birisine:

— Şu efendinin söylediklerini zaptet. Buradakilere de imzalat, dedi.

Polis hemen yazmağa başladı. Komiser çocuğa sordu:

— Oğlum, sen vitrini niye kırdın?

— Karnım aç.

— Neyle kırdın vitrin cacını?

— Orada bir taş vardı. Onunla kırdım.

— Başkasının malını tahrip etmek doğru mu?

— Ne yapayım ağabey, açtım.

— Çok mu acıktın?

— On gündenberi yemek yemedim ağabey. Lokantalardan artık yiyordum. Şimdi onu da kestiler. Çöp tenekelerini karıştırdım. Köpekler birşey bırakmıyor. Ben açım. Karnım aç benim.

— Bir daha böyle birşey yapacak mısın?

— Bilmiyorum ağabey. Ne bileyim ben, ben açım. Karnım aç benim.

— Ama bunun cezası büyüktür.

— Ne olursa olsun ağabey. Öleyim daha iyi.

Bir polis, çocuğu musluğa götürdü. Elini yüzünü yıkattı. Sonra onu adliye doktoruna yolladı. Biz orada bekliyorduk. Lokanta sahibi yavaş yavaş olduğu yerde kımıldanıyor, söyleniyordu. Nihayet komisere:

— İçler acısı çocuk, dedi. Bizim garsonlar ileri varmışlar. Biçarenin vurulacak tarafı yok ki. Baksana bir deri, bir kemik.

Komiser:

— Demin dâvacıyım diyen sendin, dedi. Mahkemede hakkını ara. Ama demin burada söylediklerin için de ben dâvâcıyım.

— Affedersin komiser bey. Ben çocuğun vaziyetinin böyle olduğunu bilmiyordum. Hiddetle ileri, geri söylendim. Benim de büyük ziyanım var. Ama nesinden ne alacağım ki?

— Vitrinde yemek teşhir etmenin yasak olduğunu da iyi bilirsin.

— Gafletime geldi. Garsonlar perde koymayı unutmuş.

— Onu da mahkemede anlat.

Bir saat sonra Özcan'ı getirdiler. Bir haftalık rapor verilmişti. Komiser ileri, geri geziniyordu. Çocuğun dudağına flasterle bir pamuk yapıştırmışlardı. Nihayet lokanta sahibi:

— Komiser bey, dedi. Ben dâvâmdan vazgeçiyorum. Siz de biliyorsunuz ki ziyana girdim. Ama bu biçareden ne alacağım. Onun hapis edilmesinden elime ne geçecek?

Komiser çocuğa sordu:

— Ozcan, sen dâvâcı mısın?

Çocuklar ağlar gibi bir sesle:

— Benim karnım aç, dedi.

— Pekâlâ. Şimdi bu bay gider, sana bir tepsi yiyecek yollar. Yedigün için de beşer liradan otuz beş lira para verir. Sen de dâvâcı olmazsın.

Gelirken iki simit almıştım. Birisini ona verdim.

Ama bir daha da böyle vitrinlere saldırmıyacağına söz ver bakalım.

— Ağabey, ben ne yaptığımı bilmedim ki.

Lokanta sahibi otuz beş lirayı hemen saydı ve:

— Bana müsaade komiser beyciğim, dedi. Şimdi yemek yollarım.

— Vitrine perde koymayı da unutma bir daha.

— Elbette, elbette.

Lokantadan bir tepsi yemek geldi. Yandaki odada, bir iskemlenin önüne tepsiyi koydular. Bütün bir tavuk Yarım kilo kadar baklava, bir tabak dolusu zeytinyağlı dolma. Dört tane sövüş yumurta. Bir tabak pilâv. Yarım kilo kadar ekmek.

Çocuk bunların başına çöktü. Bir yandan ağladı, bir yandan yedi. Tabakları sildi süpürdü. Kapının aralığından ona bakıyordu. Karakolda derin bir sessizlik vardı. Bir polis:

— Su ister misin? diye sordu.

— Musluktan içerim ağabey.

Musluğa gitti. Avucunu çukurlaştırıp bir de su çekti. Elinin üstüyle ağzını sildi. Sonra mahcup mahcup bekledi. Komiser:

— Oğlum, dedi. Ara sıra uğra bana. Seni yerleştirmek için belki bir yer bulurum. Pek acıkırsan yine gel. Haydi, şimdilik güle güle.

Ozcan komiserin elini öptü. Ordakilere:

— Allahaısmarladık, dedi.

— Güle güle, diye seslendiler arkasından.

— 14 —

İŞTE Kenancığım, sonradan ben bu çocukla arkadaş oldum. Bir hafta kadar sonra, yine bir vitrini seyrederken ona rastlamıştım. Yine ayni kılık, yine ayni açlık. Fakat vitrine pek sokulmuyordu. Sultanahmet'te, parka doğru gitti. Bir sıraya oturdu. Başını elleri arasına aldı. Ben de gidip ayni sıraya oturdum.

Gelirken iki simit almıştım. Birisini ona uzattım:

— Yer misin kardeşim, dedim.

Bir simide, bir de benim yüzüme baktı. Çekinerek uzanıp simidi aldı. Ben ona hiç bakmıyordum. Simit bitince o bana sordu:

— Sen nerede oturuyorsun?

— Ben de senin gibi kimsesizim, dedim.

— Ama üstün başın iyi senin. Çalışıyor musun?

— Hayır. Çok aradım ama iş yok.

— İnsanlar hayvanlar gibi ot yeselerdi daha rahat yaşarlardı. Allah veriyor işte. Viraneler, kırlar ot dolu.

Tuhaf bir konuşması vardı. Sesinin içinde, göğsünün derinliklerinde bir titreme, bir acı var gibiydi. Ben sormadan o söylüyordu:

— Sen benim kılığıma bakma. Sonradan oldum böyle. Anam babam sağken görseydin sen beni. Altıyı bitirdim, yediye geçtimdi.

— Benim de anam, babam öldüler. Ben de tek başıma kaldım şimdi.

Talihimizin bu birbirine benzerliği yavaş yavaş aramızda bir bağlantı yapıyordu. Bana doğru döndü. Azıcık daha sokuldu. *(Devamı gelecek sayıda)*

HER HAFTA
BİR İLİMİZ

K A Y S E R İ

Kayseri'nin pamuklu dokuma fabrikaları.

Kayseri, Orta Anadolu'nun en büyük şehirlerinden biridir. Pek eski zamanlarda kurulmuş olan kasabanın zengin bir tarihi vardır. Bilçok Anadolu yolunun birleştiği noktada bulunan Kayseri'nin eski adı Mezaka idi. Roma İmparatorlarının eline geçtiği zaman daha ziyade süslenip büyütüldü ve Roma hükümdarlarına verilen Kayser adından gelen bir kelime ile, Kayseri diye anılmağa başladı. Daha sonra birkaç defa elden ele geçti. Yandı, yıkıldı. Üstelik yer depremlerine uğradı. Türkler Anadolu'ya yerleştikten sonra Anadolu'nun bu önemli yerinde Kayseri'yi yeniden kurdular. Bugünkü Kayseri tam bir Türk şehridir. Onun için Selçuklulardan kalma birçok değerli anıtları vardır.

Kayseri işlek bir ticaret yeri olduğu gibi, pastırma, sucuk, halı, oda döşemesi, ceviz oymaları, havlu, çarşaf, gibi türlü sanat işleri dünyaca tanınmıştır. Kayseri ahalisi açıkgözlülüğüyle tanınmıştır. Dünyanın neresine gidilse bir Kayseriliye rastlanır. Çalışkan, iş bilir, şakacı adamlardır. Başka şehirlerde nakkaşlık, boyacılık gibi işlerle uğraşarak çalışır, para kazanır, tekrar memleketlerine dönerler.

Kayseri Orta Anadolu'nun en yüksek dağı olan Erciyasın yanıbaşında, güzel suları ve görünüşüyle hoşa giden bir şehirdir. Cumhuriyet devrinde burada büyük bir bez fabrikası kurulmuştur.

Son nüfus sayımına göre nüfusu 423.189, yüzölçümü 13.662 Km.² dir.

Kayseri şehri ayni adı taşıyan ilin merkez ilçesidir. Bu ildeki diğer ilçelerin isimleri şunlardır: Bünyan, Develi, Felâhiye, İncesu, Pınarbaşı, Sarız, Tomarza, Yahyalı, Yeşilhisar.

ÇOCUK HAFTASI - ŞEREF KÖŞESİ

Ragıp Zeki BİLİK ☆ Seyhan, Tepedag İlkokulu, Sınıf 5, No. 88

Ragıp SEPİCİ ☆ Adana, İsmet İnönü İlkokulu, Sınıf 3/B

Teoman ERNAS ☆ Ankara, Fatih İlkokulu, Sınıf 4/C, No. 954

Şükran GÖKSOY ☆ Topkapı, Karaahmetpaşa İlkokulu, Sınıf 2/B, No. 204

Nuri BORA ☆ İstanbul, Hekimoğlu Alipaşa İlkokulu, Sınıf 3/B, No. 996

Yılmaz SUNNETÇİ ☆ Gazi Mustafapaşa İlkokulu, Sınıf 4/C, No. 87

Kunter KUNT ☆ Menemen Şehit Kemal İlkokulu, Sınıf 2, No. 10

Sait ÖZEN ☆ Ankara, Ulus İlkokulu, Sınıf 3/D, No. 980

Göksel AKENGİN ☆ Karşıyaka, Ankara İlkokulu, Sınıf 5/A, No. 269

Ali EREN ☆ Şarköy, Evrenos İlkokulu, Sınıf 1, No. 166

Bahaeddin ATEŞ ☆ Ankara, Barbaros İlkokulu, Sınıf 1/F, No. 1126

Mete GÖKSAN ☆ Ankara, Barbaros İlkokulu, Sınıf 2/D, No. 1304

Mukerrem GIZER ☆ Ankara, Barbaros İlkokulu, Sınıf 1/F, No. 902

Fadıme BAYRAKÇI ☆ Adana, Tatbikat İlkokulu, Sınıf 4, No. 122

Perihan BAYRAKÇI ☆ Adana, Tatbikat İlkokulu, Sınıf 1, No. 265

Fikret VAROL ☆ Ankara, Necatibey İlkokulu, Sınıf 1/A, No. 104

Nazan KALTAKÇI ☆ Fatih, Nişancımehmetpaşa İlkokulu, Sınıf 1/B

Murat YASA ☆ Ankara, Ayşeabla İlkokulu, Sınıf 1/C

Vedat KURAL ☆ Adapazarı, Atatürk İlkokulu, Sınıf 3/B, No. 388

İlhrge GEDİKOĞLU ☆ Muğla, Kocamustaefendi İlkokulu, Sınıf 2/B

MUSİKİ BİLGİLERİ

Hangi çalgıları öğrenmeli?

Müzik araçları çeşitlidir. Fakat bunların içinde çocukların rahatça çalabileceği çalgılar birkaç tanedir. Bunlar, piyano gibi perdeli, keman ve viyolonsel gibi telli yaylı, (Viyolonsel, keman biçiminde, ondan beş, altı defa daha büyük, kalın sesli oturarak çalınan çalgıdır) Mandolin gibi mızraplı çalgılardır. Flût, klârnet, saksafon ve saire nefesle, üflenerek çalınan çalgılar, üfleme zorluğu bakımından on dört yaşına kadar olan çocuklar için tavsiye edilmez. Kız ve erkek çocuklar için en başta piyano tavsiye edilmelidir. Bu çalgı çalınış bakımından yorgunluk vermediği için en küçük çocuklara bile kolaylıkla öğretilir. Mandolonde kolaylığı ve yorgunluk vermemesi bakımından çocuklar için kabildir. Keman zor bir çalgıdır. Tutuş zorluğu bakımından dokuz yaşından küçükler için pek tavsiye edilmez. Fakat bu yaştan sonraki çocuklar için tercih edilecek bir çalgıdır.

Kemana hangi yaşta başlamalı?

Keman icat edildiğindenberi en çok tutulmuş ve sevilmiş bir çalgıdır. Müzikle meşgul olmak isteyenler ilk olarak keman öğrenmeyi bir ideal bilirler. Fakat keman çok zor bir çalgıdır. Hususi bir istidat ister. Piyano gibi okula başlama yaşından evvel pek tavsiye edilmez. Çünkü yorucudur. Keman için en iyi başlama yaşı, ilk okulun dördüncü sınıfı yaşıdır.

Nuri Sami KORAL

Minyatür Hava Donanmaları

BU GÜNLERDE minyatür uçak yapıcılarının derdi kendilerine yeni pazarlar bulmaktan ziyade gazetelerin ön sayfalarını işgal etmektir. Hergün birbiri peşisıra çıkan yeni yeni silâhlar, sputnikler, super jetler ve atom denizaltıları ile Kalifornia'daki Revell kumpanyası şirketlerinde sadece model yapıcılarına değil, aynı zamanda askeri eemanlara da ihtiyaç duymağa başlamıştır.

Yeni yeni uçaklar yapmak için heyecanla bekleyen meraklıları tatmin için Revell Kumpanyası âdeta tetikte beklemekte, askerî sırdır tehlikesi kalkar kalkmaz yeni uçak modellerinin plânlarını meraklılarına yaymaktadır. Bu yoldan çalışan Revell mühendisleri ekseriyetle aslına çok yakın ikinci kopyelerini yaratmaktadırlar. Plâstik uçak yapıcılarının en büyüğü olarak Revell şirketi senede bir milyondan fazla uçak imal etmektedir. Bir dolardan beş dolara kadar değişen fiatları ile uçaklar parça halinde imal edilmekte, birleştirme meraklıya bırakılmaktadır. Birleştirme hususunda yapılacak pek az şey olmasına rağmen, Revell Mühendisleri meraklıya birşey yapmış olmanın sevincini duyurmasını bilmektedirler.

Bugün askeri vasıtaların küçük modellerini yapmak hususunda büyük ilerlemeler kaydeden Revell Kumpanyası, Amerikan Müdafaa Bakanlığı'ndan silâhların, uçakların modelerini çıkar çıkmaz alabilen yegâne müessesedir. Bütün Revell mamulâtlarının yarısından fazlası yaşlılar tarafından alındığından, Revell, hem yaşlıları, hem de gençleri ilgilendirebilecek yeni yeni buluşlar peşinde koşmaktadır

EĞLENCE BİLMECE

KIBRIT OYUNLARI

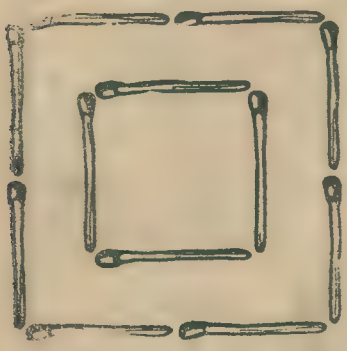

Buradaki şekilde 12 kibrit, iki kare meydana getirmiş. Şimdi evvelâ 6 kibrit çıkarıp sonra da 4 ilâve ederek 3 kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

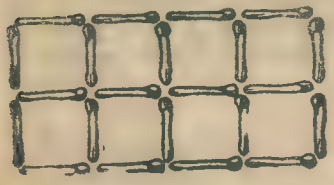

Yukardaki şekilden 6 kibrit kaldırarak aynı büyüklükte 4 kare elde etmeğe çalışın.

(Halli karşı sayfada)

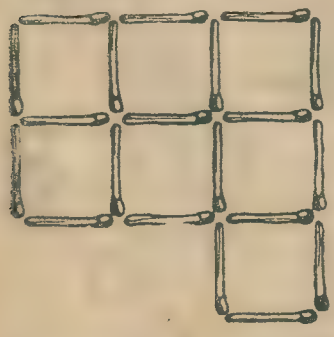

Buradaki şekil 20 kibritten meydana gelmiş 7 karedir. Şimdi, üç kibritin yerini değiştirerek aynı büyüklükte 5 kare elde edebilir misiniz?

(Halli karşı sayfada)

PUL Köşesi

OKUYUCUYA CEVAPLAR

● *Ankara'dan Fevzi GÜNÜRET'e:*

1 — Pul ticareti yapan ve eski pulları satan mağazalar hemen her büyük şehirde var, eski pulları oradan tedarik edebilirsiniz.

2 — Süreyya'nın pulları piyasada çok yükselmiştir. Pulcularda bulabilirsiniz.

3 — Pulların kıymeti rağlığındadır. Fiatını pul borsaları tâyin eder.

●*Berat TÜRKİLİ, Köyortası mah. Kavaklı Sok. 55, Bartın:*
Pul mübadelesi yapmak istiyor. (Farabî pullarının damgasızı 50, damgalıları 18 liradır.

● *Güngör ERGUN, Atatürk Bulvarı, Tüffah Hamam sok. 15, Gaziantep.*

1 — Pul mübadelesi yapmak istiyor. İsteyen arkadaşlar adresine yazsın.

2 — Damgasız pulların arkasındaki zamkın da lekesiz ve temiz kalması lâzımdır. Aksi halde kıymetini kaybeder.

3 — Ecnebi pulları da kıymetlidir. Elinize geçeni saklayınız.

● *Fevzi GÜMÜŞEK, Cevher sok. No. 15/2, Kurtuluş/Ank.:*
Pul mübadelesi yapmak istiyor. Arzu edenler adresine yazsın.

● *Yaşar KAPTANOĞLU, Camiikebir Mah. Kışla Cad. No. 26 Sındırgı:*
Pul mübadelesi yapmak istiyor. Arkadaşların mektuplarını bekliyor.

Bilin Bakalım?

Zenginin biri mahallenin bakkalına gelmiş:

— Sana bir bilmece soracağım! demiş. Bunu yapabilirsen usta bir bakkal olduğunu ispat edeceksin.

— Söyle bayım!

— 1000 kilo unumuz var. Bu bin kilo unu 10 çuvala böleceksin. Fakat öşekilde böleceksin ki, biri gelip de sneden kaç kilo un isterse istesin, veniden tartmağa lüzum görmeden bir veya birkaç çuval verip işin içinden çıkabilesin. Şimdi düşün bakalım; acaba bu 10 çuval kaçar kiloluk olmalıdır?

Bakkalbaşı düşünmüş taşınmış. Sonunda problemi hallet-miş. Siz de düşünün, bulmağa çalışın.

Eğer halledemezseniz bu bilmecinin çözüsü karşı sahife-mizdedir.

(Cevabı karşı sayfada)

■

SINIFTA

Hocâ sual soruyordu:

— Çocuklar siz hiç bir filin derisini gördünüz mü?

Çocuklardan biri atıldı:

— Ben gördüm efendim!

— Hayret! Nerde gördün yavrum?

— Filin sırtında efendim.

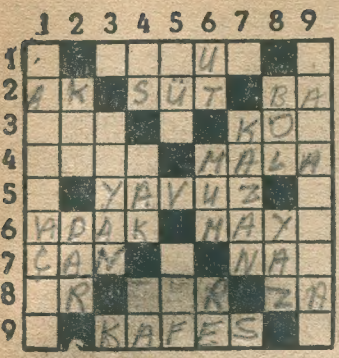

SOLDAN SAĞA:

1 — Arama sonunda elde edilen. 2 — Beyaz, ilk besinimiz, babanın yarısı. 3 — Tersinden oku: Bir ilçemiz, kızıl ateş. 4 — Serbest bırakma, duvarcı aracı. 5 — En büyük savaş gemimiz. 6 — Adanılan şey, tırnağın altındaki et. 7 — Zilin büyük babası, isim. 8 — Sanat, bir cins peynir, tersinden okunursa çok değil. 9 — Kuşların hapishanesi.

YUKARDAN AŞAĞI:

1 — Eşek. 2 — Ceviz, geniş değil. 3 — Kadınların genel lâkabı. 4 — Akıl, kemer biçiminde anıt, bir nota. 5 — Değerli birşeyi bedavadan ele geçirmek, içi çürük. 6 — Bir saz, bir aydınlanma aracı, bir nota. 7 — Tencerenin büyük babası. 8 — Geniş, bir mevsim. 9 — Beyazlığını gidermek.

Geçen haftaki Bulmacanın halli

■

KARŞI SAYFADAKİ BİLİN BAKALIM'IN ÇÖZÜMÜ

Bu bilmeceyi şöyle düşünerek hallediniz:

1 kilo un alabilmek için bir tane 1 kiloluk çuval lâzım. 2 kilo un alabilmek için bir tane 2 kiloluk çuval lâzım. 3 kilo un alabilmek için bir tane 1 kiloluk, bir tane de 2 kiloluk çuval alınır. Ayrıca çuval istemez. 4 kilo un alabilmek için 4 kiloluk bir çuval lâzım. 5 kilo un alabilmek için ayrıca bir çuvaa ihtiyaç yoktur. Bir 1 kiloluk, bir de 4 kiloluk çuval verilir.

Problemi bu şekilde düşünmeğe devam ederseniz 1000 kilo unun kaçar kiloluk çuvalara bölünebileceğini bulursunuz.

1, 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 489 (Hepsi on çuval.)

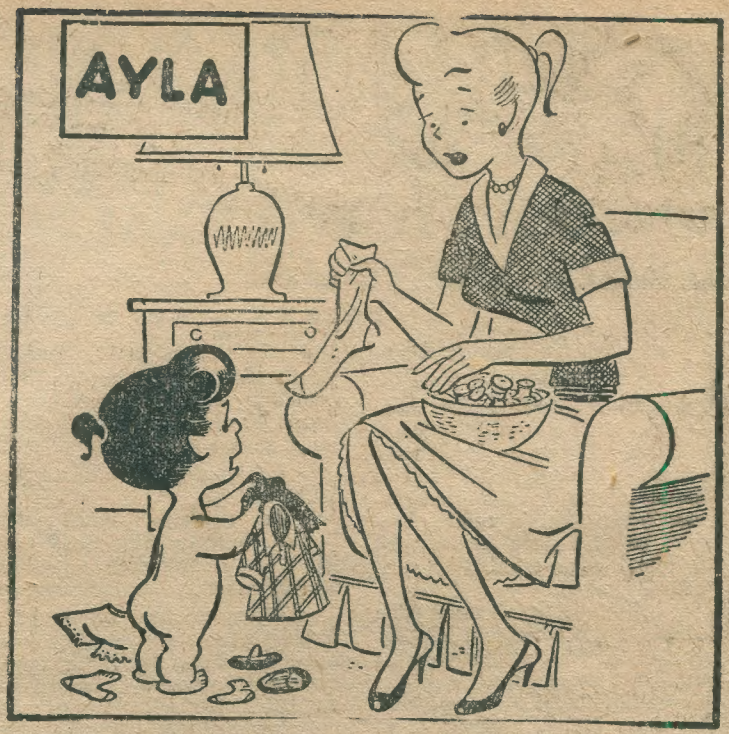

— Tamire ihtiyacı olan her şeyi ver demedin mi?

DİLENCİNİN ÇOCUKLARI

Köşebaşında el açmış dileniyordu:

— Allah rızası için! Başımızın sadakası!... İki öksüzüme beş, on kuruş veriniz!

Bir kadın sordu:

— Peki, çocukların nerede?

— Sinemaya gittiler!

HAYVANLAR ARASINDA

Küçük bir tırtıl, koskoca bir eşekle konuşmaya dalmıştı. İkisi de kendilerini öğüp duruyorlardı:

Tırtıl — Ben öldükten sonra kelebek olacağım, dedi.

Eşek güldü:

— O da birşey mi? Ben öldükten sonra kuzu olacağım.

NEDEN AYIP OLSUN?

Mehmet babası ile yolda giderken tanıdıkları bir doktora rastladılar. Babası doktorla konuşurken Mehmet onlara bakıp hep dilini çıkarıyordu. Doktordan ayrıldılar. Babası çocuğu azarladı:

— Ne ayıp şey, kim öğretti sana bu dil çıkarmayı?

MMehmet üzgün bir tavırla:

Ayıp olacağını bilmiyordum. O, doktor değil mi idi? Doktorlar herkese «Dilini çıkar» demiyorlar mı? Ben kendisi söylemeden memnun olsun diye dilimi çıkardım.

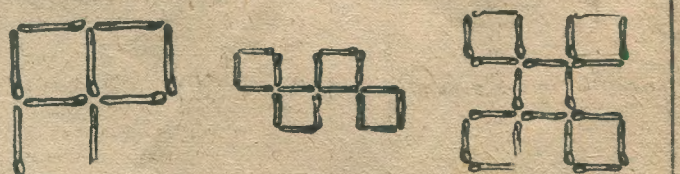

Karşı sayfadaki şekil bulmacalarının halli

SPOR

OLİMPİYAD OYUNLARI NASIL DOĞDU ?

YAZAN • SULHİ GARAN

Çok evvelden yapılan Olimpiyad oyunları çok uzun bir müddet felce uğradıktan sonra 25 Kasım 1892 yılında Baron Pierre de Coubertain tarafından canlandırıldı. Modern Olimpiyadların canlandırıcısı sayılan Baron; aklında yıllarca beslediği bu fikri açığa vurmuş, dolayısiyle bundan şimdiki Olimpiyatlar doğmuştu.

Eski Yunanistan'ı teşkil eden milletlerin Olympie şehrinde katıştıkları meşhur spor müsabakalarını ihya etmek nivetivle, bütün dünya milletlerini bu yeni oyunlara davet etmek, böylece ırk ve din farkına bakılmaksızın yaşıyan bütün insanlar arasında spor yolu ile rabıta kurmak Baron P. Coubertin.in üstünde fikir yürüttüğü, hakikaten faydalı bir düşünce idi.

Nitekim Baron 16 Haziran 1894 de Fransa Atletik Sporlar Cemiyetleri Birliği Pariste; Sorbonn'da. Olempik oyunlarının tekrar kurulması için bir beynelmilel kongre topladı.

İlk kongrenin bu kararları şöyle idi:

Bu oyunların yapıldığı yılda bütün atletik disipline riayet edilecek ve müsabakalara sadece amatör sporcular katılabilecekler..

Diğer taraftan bir devletin forması altında yaşıyabilmek için, aslen o devletin tabiiyetinde bulunulacak ve aşağıdaki üç maddenin tatbiki için milletlerarası yani enternasyonal bir Olimpiyat komitesi kurulacak.

Komite:

1 — Olempik oyunların muntazam tertibini temin edecek.

2 — Bu oyunların, şerefli mazive lâyık şekilde gidişatını sağlamak üzere, her dört sene sonraki müsabakalar, bir evvelkine nazaran daha mükemmel organize edecek.

3 — Modern atletizmi inkişaf ettirmek için gereken çarelere başvuracak.

Bu vazifeyi devamlı olarak yapacak olan heyet âzaları seçildikten sonra beynelmilel Olempik komite Baron Pierre de Coubert'in başkanlığında 23 Haziran 1894 de İsviçrenin Lausanne şehrinde yerleşti ve komite kendisine şu remzi aldı:

"CITIUS, ALTIUS, FORTIUS".

Lâtince olan bu kelimelerin mânası şu idi:

"Daha hızlı, daha yüksek, daha kuvvetli.."

Bu remiz, bir alâmeti farika olarak beyaz bir bayrak üstünde birbirlerine geçmiş ve her biri ayrı renkte beş halka ile ifade edildi.

Beş halka, dünyada mevcut beş kıt'ayı; dünyada mevcut beş kıt'ayı: bu halkaların renklerinden mavisi Avrupayı, sarısı Asyayı, Siyahı Afrikayı, yeşili Amerikayı, kırmızısı da Avustralyayı. temsil ediyor. Böylece dünya milletleri kenetlenmiş bir bütün halinde mânalandırılmış oluyordu.

Olimpiyat oyunları. bu modern halivle komitenin kuruluşundan iki yıl sonra. yani 1896 da ilki gibi Atinada yapıldı.

Bunları 1900 de Paris, 1904 de Saint-Louis'de organize edilen oyunlar takip etti ve diğer Olimpiyatlar da, aşağıda yazılı olan şehirlerde yapıldı.

1908 de 4 üncü Olimpiyatlar Londrada,

1912 de 5 inci Olimpiyatlar Stokholm'de,

1916 da Birinci Cihan Harbi dolayısiyle Olimpiyatlar yapılmadı. Fakat sırasını geçiren bu oyunlar bidavette alınan karara göre yapılmıyan 6 ıncı Olimpiyatlar olarak vasıflandırıldı.

1920 de 7 inci Olimpiyatlar Anvers'te,

1924 de 8 inci Olimpiyatlar tekrar Paris'te,

1928 de 9 uncu Olimpiyatlar Amsterdam'da,

1932 de 10 uncu Olimpiyatlar Los Angeles'te,

1936 da 11 inci Olimpiyatlar Berlin'de,

1940 daki 12. 1944 deki 13 üncü Olimpiyatlar İkinci Cihan Harbi dolayısiyle yapılmadı.

1948 de 14 üncü Olimpiyatlar (1908 deki gibi) ikinci defa Londrada.

1952 de 15 inci Olimpiyatlar Helsinki'de,

1956 da 16 ıncı Olimpiyatlar Melburn'da yapıldı 17 nci Olimpiyat oyunları ise 1960 yılında Roma'da organize edilecek.

Rahat yazı
Parker Quink
ile başlar

Gayet seyyal yazmayı temin eden Parker Quink Solv-x maddesini havi yegâne mürekkeptir.

Solv-x, dolma kaleminizi koruyan ve yazarken temizleyen sihirli bir maddedir.

Okul ve ev için, lekeleri temizlenebilen yıkanır mavi (Royal Blue) Quink mürekkebi ile rahat edeceksiniz.

Kayıt ve vesika işleri için ise, sabit mavi-siyah Quink mürekkebini kullanınız.

3

BUNU DUYDUNUZ MU?

AMERİKA'NIN MUSKEGON ŞEHRİNDE BİR KARGAYI KOVALIYAN BİR KADIN, AZ SONRA İPE ASTIĞI BÜTÜN ÇAMAŞIRLARINI YERDE BULMUŞ. KARGANIN NE YAPTIĞI MALÛM TABİİ...

BİR ATIN KUVVETİ 38.000 FAREYLE ELDE EDİLİR

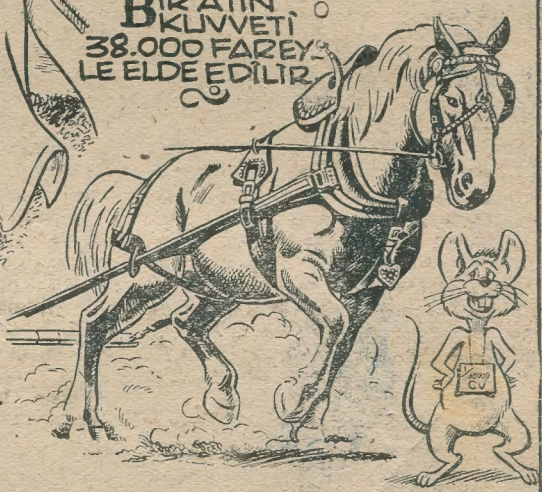

AMERİKA'DA TUCSON ŞEHRİNDE ŞAKACI BİR ADAMIN SOL KOLU TAHTADANDI. ADAM, YENİ TANIŞTIĞI KİMSELERİ KORKUTMAK İÇİN "SENİN İÇİN HER FEDAKÂRLIĞI YAPARIM, HÂTTÂ BİLEĞİMİ BİLE KESERİM" DER, TAHTA ELİNİ BIÇAKLA KESER GİBİ YAPIP UZATIVERİRDİ. KARŞISINDAKİNİN DEHŞETTEN BAYILDIĞI ÇOK OLMUŞTU...

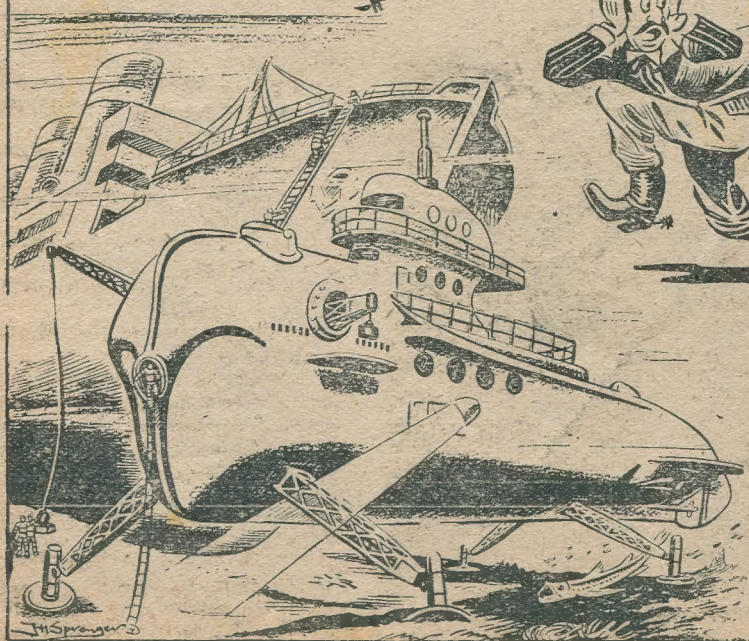

DENİZLERİN DİPLERİ DAHA HÂLÂ ÂLÛMLERCE MEÇHULDÜR. SUYUN BASINCINA DAYANABİLECEK ÖZEL BİR DENİZALTI İLE DİPLERE İNİP, KUVVETLİ IŞILDAKLARLA ETRAF AYDINLATILDIĞI TAKDİRDE, BATIK GEMİLERİN ÇIKARILMALARI KOLAYLAŞACAKTIR...

ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

BU SAYIDA:

KASIRGA

(HİKÂYE)

Sayı: 16

50 Krş.